

Mødet den 8. Juni 1905.

Fraværende var: Filtenborg, Johan Pedersen, S. Pedersen og Thomsen.

1. (J. Nr. 47—1905). Fra Brolægningsudvalget forelaa i Anledning af Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder, vedrørende et i Rigsdagen fremsat Forslag til Lov om Istandsættelse og Vedligeholdelse af private Fællesveje i Landkommuner med købstadlignende Bebyggelse, følgende Indstilling:

»I Anledning af Skrivelse af 19. April fra Aarhus Stiftamt angaaende Cirkulære fra Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Istandsættelse af private Fællesveje i Landkommuner med købstadlignende Bebyggelse skal bemærkes, at Loven af 14 April 1865 straks af fødte en Vedtægt for Aarhus Kommune, hvori er truffet nærmere Bestemmelser angaaende Anvendelse af Lovens Indhold paa Vedligeholdelsen af private Veje med købstadlignende Bebyggelse m. m.

Denne Vedtægt udgør Afsnit V i Vedtægten for Styrelsen af de kommunale Anliggender i Aarhus Købstad og er vedtaget af Aarhus Kommunalbestyrelse d. ¹⁸/₁₂ 1868 og stadfæstet af Indenrigsministeriet d. ³⁰/₁₂ samme Aar.

Med Hensyn til nævnte Vedtægts nærmere Bestemmelser kunde der maaske være Anledning til at foretage nogle Ændringer.

§ 38 tillader ifølge sin Ordlyd efter Udvalgets Opfattelse Byraadet at afgøre, hvilken Befæstelse en Gade eller Vej skal have, naar den i Henhold til § 37 erklæres for offentlig, det være sig Macadamisering, Brolægning, Asfaltering o. s. v., uanset hvilken Befæstelse Gaden eller Vejen i Forvejen har haft.—For at præcisere dette yderligere bør muligvis Ordet »Befæstelse« skydes ind i 3die Linie efter Ordet »Afløb«.

§ 39 Udvalget henstiller at ændre denne saaledes:

»Naar en af det offentlige allerede overtaget, men hidtil enten slet ikke eller kun til Dels brolagt Gade eller Vej, forsynes med fuldstændig Brolægning, Træbrolægning eller Asfaltering, kan Byraadet bestemme o. s. v.«.

§ 48 Udvalget foreslaar, at der indskydes midt i Stykket:

»Byraadet bestemmer, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade Renholdelsen skal udføres«.

»Til Stiftamtets Skrivelse Punkt 2 bemærkes, at Aarhus Kommunes ovennævnte Vedtægt hjemler Ret til at lade Tilgodehavende for Udlæg og Arbejder paa de omhandlede private Veje, som Byraadet ikke i Medfør af § 37 erklære for offentlige, men som det i Henhold til § 44 paalægger Grundejerne at istandsætte og vedligeholde, inddrive ved Udpantning efter de for kommunale Skatterestancer gældende Regler, jvfr. § 51 sidste Stykke«.

Vestesen kunde paa Udvalgets Vegne erklære, at dette ikke mente, at der for Øjeblikket var Anledning til at ytre Ønske om Ændringer i

den omhandlede Lov. Derimod kunde der nok være Grund til at faa foretaget de i Indstillingen ommeldte Forandringer i Vedtægten for Styrelsen af de kommunale Anliggender, hvis Kapitel V, der omhandlede Brolægnings- og Vejvæsen, ikke var revideret siden 1868, og kunde trænge til at blive moderniseret paa enkelte Punkter.

Formanden troede ikke, at den ommeldte Lov vilde komme til at beskæftige sig med de offentlige Gader og Veje, i hvert Tilfælde ikke i det af Udvalget forudsatte Omfang. Han havde intet imod, at man til Ministeriet indsendte Udvalgets Indstilling, idet han dog skulde foreslaa, at det tilføjedes, at Byraadet under Hensyn til de i § 44 i Vedtægten for Aarhus Købstad optagne Bestemmelser ikke fandt Anledning til at udtale noget Ønske om eventuelle Ændringer i Loven af 14. April 1865.

Det vedtoges at indsende Udvalgets Indstilling til Ministeriet med den af Formanden foreslaaede Tilføjelse.

2. (J. Nr. 33—1905) Fra Amtet forelaa Meddelelse om, at Indenrigsministeriet har fastsat Taksten for Opholdet paa »de Gamles Hjem« til 1 Kr. 20 Ø. for Plejeafdelingens Vedkommende og 1 Kr. 60 Ø. for Sygeafdelingens Vedkommende, den sidste Takst dog kun forsaavidt Vedkommende ikke, forinden han overførtes til Sygeafdelingen, havde været optaget paa Plejeafdelingen.

Sabroe fremhævede, at man havde Grund til at glæde sig over, at man havde faaet de ommeldte Takster forhøjet i Overensstemmelse med sine Ønsker i saa Henseende. At der var fastsat en særlig Takst for Ophold paa Sygeafdelingen, var tilmed noget ganske nyt, idet noget saadant ikke var Tilfældet for andre Alderdomsasyllers

Vedkommende. Han tvivlede ikke om, at den Omstændighed, at man havde haft Lejlighed til at vise vedkommende Minister og Departementschef Hjemmet, havde bidraget væsentlig til at stemme dem gunstig for Forhøjelsen af Taksten for Opholdet i dette.

Til Efterretning forelaa følgende Sager:

3. (J. Nr. 12²—1905). Skrivelse fra Indenrigsministeriet, hvorefter den i Mødet den 4. f. M. til Ministeriet rettede Forespørgsel om, hvorvidt den Omstændighed, at en Enke indtil sit Giftermaal i 1901 har modtaget Fattighjælp, afskærer hende fra efter Mandens Død at erholde **Alderdomsunderstøttelse**, maa besvares bekræftende.
4. (J. Nr. 19⁵—1905). Meddelelse om, at Statskassens Erstatning for de Kommunen i Oktober Kvartal f. A. og Januar Kvartal d. A. paaførte Udgifter i Anledning af **ekstraordinære Hjemstedsbeviser** er anvist med 478 Kr. 64 Øre.
5. (J. Nr. 22¹⁰—1904). Skrivelse fra Indenrigsministeriet med Samtykke til Afhændelse af et Areal af 1300 □ Alen til Enkefru Constance Hansen i Forening med den af hende tidligere købte **Villa-parcel** ved Dalgasavenuen.
6. (J. Nr. 119—1905). Cirkulære fra Landbrugsministeriet vedrørende Loven af 22. April 1904 om Tilvejebringelse af **Jordlodder for Landarbejdere**.
7. (J. Nr. 104—1905). Meddelelse om, at Borgmester Drechsel er valgt til Formand i Bestyrelsen for **Aarhus tekniske Skole**.
8. (J. Nr. 112—1905). Meddelelse om, at Haandværkerforeningen har tilstaaet Aarhus tekniske Skole et yderligere Tilskud af 500 Kr. for indeværende Aar.
9. (J. Nr. 103—1905). Skrivelse fra Inspektionen for Randers Hospital om, at Kravet om, at de paa-

gældende Legatnydere, forinden de kunde faa udbetalt deres Legatportioner, skulde præsterere Attest for ikke at have oppebaaret Fattighjælp, er frafaldet i Overensstemmelse med Byraadets i Mødet d. 9. Februar d. A. udtalte Ønske.

10. (J. Nr. 127—1905). Beskrivelse af Vurderingsforretningen over **Statens Eksportstalde**.

J. C. Petersen erindrede om, at Landbrugsministeriet efter Henvendelse fra Byraadet havde samtykket i, at den til Statens Eksportstalde overladte Grund faldt tilbage til Kommunen paa Vilkaar, at denne overtog de paa Arealet opførte Staldbygninger i Henhold til en af uvillige Mænd foretagen Vurdering. Denne havde nu fundet Sted, og de ommeldte Bygninger var vurderet til 3000 Kr., idet der var gaaet ud fra, hvilken Værdi de kunde antages at have til Nedbrydning. Udvalget kunde anbefale, at Byraadet acqviescerede ved Vurderingen, men om Ministeriet vilde gøre det, ansaa han for tvivlsomt, idet dettes Repræsentant havde ment, at det formentlig havde tænkt sig at faa c. 10,000 Kr. for Bygningerne, der var brandforsikrede for 28,000 Kr.

Lottrup skulde henlede Opmærksomheden paa at faa den paa det ommeldte Areal liggende Vejerbod flyttet, for at denne ikke skulde hindre den tilsigtede Udvidelse af Elektricitetsværkets Keldhus, hvortil Arealet skulde benyttes.

Det vedtoges at indsende Vurderingsforretningen til Landbrugsministeriet, idet Byraadet for sit Vedkommende acqviescerede ved samme.

11. (J. Nr. 128—1905). Fra vedkommende Kirke-Inspektion forelaa angaaende Bevilling til Anskaffelse af et **Taaruur til Domkirken** følgende Indstilling:

»Efter at Byraadet i sin Tid ved at tiltræde det af Inspektionen foreslaaede Budget for Aarhus Domkirke for 1905—06, hvorpaa fandtes en første

Bevilling til et nyt Taarnur, i Princippet havde billiget Anskaffelsen af et nyt Taarnur, og efter at Kirkeværgen havde forelagt Inspektionen en Erklæring fra en af Byens Borgere, hvori denne tilbyder at ville afholde Bekostningen ved Anskaffelsen af 4 nye Urskiver, ca. 10000 Kr., inledede Inspektionen Forhandlinger med Fabrikant Bertram Larsen, som, efter at der var foretaget en fuldstændig Opmaaling af Taarnet, indleverede et fuldt udarbejdet Forslag til et nyt Urs Anbringelse. Paa Basis af dette Forslag, der varmt anbefaledes af Arkitekt Kampmann og Kirkeværgen, afsluttede Inspektionen den 20. Maj d. A. under Forbehold af alle Vedkommandes Approbation Kontrakt med Fabrikant Bertram Larsen om for en Betaling af Kr. 9485 at levere Domkirken et første Klasses Taarnur i Sommeren 1906. Arkitekt Kampmann benyttede Fabrikant Bertram Larsens Nærværelse til nøje at faa beskrevet de Arbejder, som det, naar et nyt Ur skulde anbringes i Domkirken, vilde være nødvendigt at faa udført, og der er ved Arkitekt Kampmanns Foranstaltning indhentet Tilbud paa alle disse Arbejdspræstationer af Tømrer, Murer, Snedker, Glarmester, Kobbersmede, Belysnings og andre Arbejdere. Alle disse Arbejder ville tilsammen koste ca. 12500 Kr., men heraf falder kun ca. $\frac{1}{2}$ paa selve Urinstallationen, medens Resten medgaar til Lægning af nye Gulve, til Reparation af Hvælvinger og Vægge, til en Ombygning og Hævning af Klokkestolen, som længe har været højst ønskelig, m. m., hvilket tilsammen betyder en meget værdifuld Restauration af Taarnets Indre.

Da Inspektionen paa et saa tidligt Stadium er blevet klar over, at Installationen og de der-

med i Forbindelse staaende Arbejder vilde medføre større Udgifter end paaregnet, har man anset det for rigtigt at sætte Byraadet i Kundskab herom, og idet man nu søger Byraadets Tilslutning til, at alle de forannævnte Arbejder udføres i denne og næste Sommer, henstiller man, at Midlerne tilvejebringes paa den Maade, at Halvdelen af Udgiften paalignes Domsognets Beboere ved en treaarig Paaligning, som altsaa allerede er begyndt, og at den anden Halvdel af Udgiften optages paa Budgettet for 1906—07 og paalignes hele Byen, da det jo er aldeles uimodsigeligt, at hele Byen har Interesse af og vil faa Gavn og Glæde af Projektets Gennemførelse i det foreslaaede Omfang.

Bekostningen ved hele Projektets Gennemførelse vil altsaa incl. Urskiverne blive ca. 33000 Kr., hvoraf en Privatmand udreder $\frac{1}{3}$, Sognet $\frac{1}{3}$ og, under Forventning af Byraadets Tilslutning, Kommunen $\frac{1}{3}$, hvilken Ordning Inspektionen tillader sig at anbefale som rimelig og retfærdig.

Mikael Johansen vilde ikke blot stemme for den foreliggende Indstilling, men ogsaa bringe Inspektionen sin Tak for dens Forslag. Aarhus kunde ikke være bekendt, at der i Domkirkens Taarn kun fandtes et Ur som det nuværende, og det var paa høje Tid, at det ombyttedes med et nyt. Den foreslaaede Fordeling af Udgifterne fandt han meget tiltalende.

Nørgaard gik ud fra, at der ikke behøvedes nogen Anbefaling for det omhandlede Forslag, der sikkert var en særdeles heldig Foranstaltning. Han vilde derimod benytte Lejligheden til at henlede Opmærksomheden paa, at det vilde være i allerhøjeste Grad ønskeligt, om Domkirkens Taarn kunde blive forhøjet. Det kunde ikke nægtes,

at den iøvrigt saa smukke Kirke trykkedes noget af Taarnet, og naar Inspektionen ikke havde turdet tage Spørgsmaalet om dets Forhøjelse op, skyldtes dette kun Frygten for den store Udgift, en saadan Foranstaltning vilde medføre, nemlig ca. 30,000 Kr. Det kunde jo imidlertid tænkes, at en eller anden Velgører kunde føle sig fristet til at sætte sig selv et Minde ved at yde det nødvendige Beløb til det nævnte Øjemed.

Laursen kunde tænke sig den Mulighed, at man af Staten, der jo havde bidraget til Restauration af Domkirker andetsteds, kunde faa et Tilskud til Forhøjelse af Taarnet, forsaavidt denne maatte siges at være nødvendig af Hensyn til Kirkens Stil.

Formanden var tilbøjelig til at antage, at Staten som Regel kun ydede Tilskud til Kirkeres indvendige Udsmykning og til Fremdragning af Mindesmærker o. l., men man kunde jo i Kirkeinspektionen overveje, om der kunde være Tale om at forsøge at opnaa Statstilskud til Ombygning af Taarnet.

Nørgaard ansaa det ikke for udelukket, at man kunde faa Tilskud fra Staten i det ommeldte Tilfælde, hvor det drejede sig om at faa en gammel monumental Bygning bragt i Overensstemmelse med, hvad der oprindeligt havde været Meningen. Det var i hvert Tilfælde nok værd at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Den foreliggende Indstilling tiltraadtes, saaledes at den paa Kommunen faldende Del af Udgiften bliver at optage paa næste Budget.

12. (J. Nr. 77—1905). Den fra Legatudvalget foreliggende Indstilling om, at Byraadet indgaar paa at overtage Bestyrelsen af et af Enkefru Emilie Marie Bering oprettet **Legat**, tiltraadtes.

13. (J. Nr. 365—1904). Til Forhandling forelaa Spørgsmaalet angaaende **Lossepladserne langs Læssøegade** mellem Absalonsgade og Schleppegrellsgade.

Formanden oplyste, at Sagen drejede sig om to Kommunen tilhørende Pladser, en paa hver Side af Læssøegade. Bygningskommissionen havde ønsket bægge Pladserne indhegnede, medens Stadsingeniøren havde gjort opmærksom paa det formentlig heldige i at lade den vestlige Plads uindhegnet, da det vilde være ønskeligt at faa Fyld aflæst der. Taleren skulde derfor foreslaa, at man lod den østlige Plads, der laa mellem to Bygninger, indhegne med et $1\frac{1}{2}$ Alen højt Stakit for at forebygge, at Folk skulde styrte derved, men indtil videre undlod at hegne Pladsen vest for Læssøegaden, idet man samtidig henstillede til Politimesteren at føre Tilsyn med, at der kun aflæssedes ren Fyld paa Pladsen.

Nørgaard skulde paa vedkommende Udvalgs Vegne anbefale, at man sluttede sig til Formandens Forslag.

Formandens Forslag tiltraadtes.

14. (J. Nr. 115—1905). Der forelaa Andragende om **Brolægning af Nørre Allé** mellem Munkegade og Grønnegade.

Vestesen skulde paa Brolægningudvalgets Vegne bemærke, at der fra Grundejere paa den omhandlede Strækning i længere Tid var blevet klaget over Alléens Tilstand; navnlig i daarligt Vejr var den vanskelig at passere, og Ejerne mente at have konstateret, at Søgningen for de der liggende Butiker i Regnvejrs-Perioder tog en Del af, idet Folk saavidt muligt undgik at passere denne Strækning. Udvalget havde ladet udarbejde Overslag over Udgiften ved Alléens Brolægning paa det omhandlede Stykke; denne vilde andrage ca.

25,440 Kr., hvoraf Grundejerne skulde refundere ca. 8,440 Kr.; for Kommunen vilde der altsaa blive et Beløb af ca. 17,000 Kr. at udrede. Under dette Beløb var indbefattet Udgiften til Anlæg af en Kloak, der senere skulde indgaa som et Led i den projekterede store Kloakplan. Ledningen, der antagelig vilde koste 3,900 Kr., var man nødt til at nedlægge samtidig med Brolægningen af Alléen, da man ellers senere skulde have hele Gaden opgravet igen, men da den ikke nu fik Tilslutning til Aaen, vilde den foreløbig komme til at henligge som et dødt Aktiv. Udvalget anbefalede, at man paa næste Budget optog det til Brolægning af den nævnte Vejstrækning nødvendige Beløb, da Alléen trængte til Udbedring, og makadamiserede Veje kostede meget i Vedligeholdelse og Renholdelse.

Marthin Hansen vilde støtte Udvalgets Forslag. Beboerne havde fuldstændig Ret i deres Klager om Vejens Tilstand. Det hændte meget hyppigt, at Vandet fra Kloakerne under store Regnskyl trængte ind i Kælderen i de paagældende Ejendomme og ødelagde disses Fundamenter.

Jacob Jensen var af den Mening, at den af den foregaaende Taler omtalte Beskadigelse af visse Bygningers Fundamenter ikke skyldtes Vandet fra Kloaken, men snarere selve Bygningens Beskaffenhed. Det forekom ham iøvrigt, at der var en temmelig betydelig Forskel mellem det Beløb, Kommunen skulde udrede, og det, de private skulde betale.

Marthin Hansen maatte paa det bestemteste fastholde, at Kælderne til de vedkommende Ejendomme, naar der faldt nogen Regn, løb fulde af Vand, og det kunde Beboerne ikke være tjent med.

Jacob Jensen skulde overfor Marthin Hansens sidste Bemærkning gøre gældende, at de omtalte Ejendomme først var opførte, efterat Kloaken var lagt, saaledes at der ved Opførelsen af dem kunde have været taget Hensyn til dennes Beliggenhed.

Mikael Johansen kunde finde det meget rimeligt, at man imødekom Andragernes Ønske, men han kunde ikke indse, hvorfor man ikke tog det sidste lille Stykke af Alleen med, da dette, der var stærkt befærdet, ogsaa trængte til at brolægges.

Vestesen kunde ikke paa staaende Fod gøre nøjagtig Rede for Fordelingen af Udgifterne mellem Kommunen og Grundejerne; naar man imidlertid fra hele den anslaaede Udgift fradrog Udgiften til den omtalte Kloak, blev der tilbage kun ca. 21000 Kr. til Fordeling mellem Kommunen og Grundejerne. Naar den paa de sidstnævnte faldende Andel kun var anslaaet til ca. 8000 Kr. skyldtes dette sikkert den Omstændighed, at der til Ledninger til Gas og Vand og Omlægning af Fortovene vilde medgaa 2 à 3000 Kr., som ikke kunde paabyrdes Grundejerne. For at man ikke skulde tro, at alle Ulemper ved Kloakforholdene i Gaden straks skulde forsvinde med dens Brolægning, skulde han atter pointere, at den nævnte Kloak først senere, naar den fik Tilslutning til Aaen, vilde komme i Virksomhed, men ved Regulering af Gaden vilde Forholdene blive noget forbedrede. At lade hele Alleen til Vesterbros Torv brolægge lod sig vist ikke gøre af Hensyn til den af Ejeren af det nord for Alleen liggende Teglværk indgaaede Overenskomst, der først udløb — saavidt han erindrede — 1910, idet Teglværket skulde nedlægges og Fortovet udvides paa dets Grund.

Nørgaard skulde pointere, at der ikke i Øjeblikket kunde være Tale om andet end tilkendegive sin Sympathi for Tanken om Brolægning af den oftnævnte Gade. Den endelige Beslutning herom kunde først tages ved Budgetbehandlingen og under fornøden Afvejelse af de frenkommende Krav om Brolægning af forskellige Gader. Man kunde ikke nu give Andragerne noget bindende Løfte.

Sagen henvistes til Budgetbehandlingen.

15. (J. Nr. 126-1905) Fra Trøjborg Grundejerforening var modtaget Andragende om Opstilling af **Gaslygter**, hvor de anlagte Gader ende med det projekterede Torv paa Ormslevs Toft.

Schourup hævdede, at da der paa den paa-gældende Strækning ikke var nedlagt Gasrør, vilde det være forbunden med uforholdsmæssig Bekostning at imødekomme Andragerne. Der boede iøvrigt ingen ved de ommeldte Veje, der kun passeredes af Arbejderne ved to nord for Byen liggende industrielle Foretagender. Udvalget kunde ikke anbefale at bevilge det Ansøgte.

Sabroe henstillede at overlade Andragerne nogle Standere, hvorefter de formentlig paa egen Regning kunde etablere en billig Belysning af Vejene med Petroleumslamper.

Det vedtoges at svare Andragerne, at Andragendet ikke kunde bevilges, men at der intet vilde være til Hinder for at overlade dem de nødvendige Standere m. v. til Anbringelse paa det paa-gældende Terræn.

16. (J. Nr. 121—1005) Der forelaa Andragende fra Aarhus Roklub om Bevilling til en **Præmie ved Kaproningen** den 16 Juli d. A.

Formanden vilde give Andragendet sin Anbefaling, idet man formentlig burde stille sig lige-

saa velvillig overfor den Gren af Sporten som overfor dennes andre Former.

Nørgaard kunde slutte sig til Formandens anbefaling af Sagen.

Lottrup stillede Forslag om, at man bevilgede et Beløb af 50 Kr. til den ommeldte Præmie.

Mikael Johansen saa helst, at man ved at bevilge det ansøgte tog det Forbehold, at Byraadets Præmie skulde udsættes i et Løb alene for jyske Roere.

Der bevilgedes et Beløb af 50 Kr. til det ønskede Øjemed.

17. (J. Nr. 122—1905.) Der forelaa Andragende fra Bogtrykker Laur. Bech om Understøttelse til Udgivelse af **Aarhus Vejviser**.

Nørgaard vilde meget beklage det, hvis Andrageren virkelig gjorde Alvor af sin Trusel om at standse med Udgivelsen af Vejviseren, saafremt han ikke af Kommunen fik den ønskede Understøttelse af 500 Kr. Ved sidste Budgetbehandling havde man ganske vist været enig om at lade Bevillingen til Hjælp til Udgivelsen af Vejviseren bortfalde, men da man ikke godt kunde undvære en saadan, burde man sikkert efter nærmere indhentede Oplysninger angaaende Forholdene ved dens Udgivelse tage under Overvejelse, hvorvidt der ikke maatte være Anledning til i hvert Tilfælde at yde Andrageren nogen Støtte til det angivne Øjemed

Harald Jensen følte sig overbevist om, at Udgivelsen af Vejviseren — som paaberaabt af Andrageren — var et meget lidt lukrativt Foretagende, der kun gav Udgifver en ubetydelig Vederlag for hans Arbejde. Han vilde anbefale, at man imødekom Andrageren, navnlig hvis man, hvad denne i sit Andragende stillede i Udsigt, kunde blive fri for

Annoncerne, saaledes at det ommeldte Værk udelukkende fremtraadte som det, det skulde være, en Vejviser for Aarhus Købstad.

L o t t r u p vilde efter de faldne Udtalelser ogsaa stemme for, at man saa vidt muligt imødekom Andragendet, og skulde foreslaa, at man henviste Sagen til Erklæring af Budgetudvalget. Selv om man herefter kom til det Resultat, at man ikke kunde yde Udgiveren det ønskede Vederlag, kunde man maaske paa en anden Maade støtte ham f. Eks. ved at tegne sig for et større Antal Exemplarer af Vejviseren til Fordeling blandt forskellige kommunale Institutioner.

L a u r s e n kunde, forinden man tog nogen Bestemmelse i Sagen, ønske oplyst, i hvor stort Antal Eksemplarer Vejviseren i det hele solgtes, der maatte sikkert være en hel Del Mennesker, der ikke kunde undvære den, men mange hjalp sig ganske vist ved kun at anskaffe den hvert andet Aar. En Vejviser maatte man sikkert have, og det vilde vel være rigtigst at lade et Udvalg overveje, om og hvorledes man skulde støtte Udgiveren af en saadan.

S c h o u r u p forstod ikke rigtigt, at Udgivelsen af en Vejviser for en By af Størrelse som Aarhus ikke kunde bære sig. Han havde dog intet mod, at Sagen henvistes til Budgetudvalget. men vilde tilføje, at det forekom ham, at et Tilskud af 500 Kr. i hvert Tilfælde var alt for stort.

M i k a e l J o h a n s e n saa ikke rettere end, at man paa ingen Maade kunde undvære en Vejviser for Byen; der var derfor næppe noget andet at gøre end at bevilge det Ansøgte, da Andrageren ellers opgav Udgivelsen af denne. Den ønskede Understøttelse var sikkert ikke overdreven, og det vilde være meget ønskeligt, om den kunde bevirke,

at Annoncerne udgik af Vejviseren. Han skulde for saavidt Sagen henvistes til Budgetudvalget, opfordre dette til at fremme den hurtigt, da Andrageren inden Juli Maaned maatte have Svar paa sit Andragende; i modsat Tilfælde vilde han lade Udgivelsen af Vejviseren falde.

Jacob Jensen var vis paa, at der, hvis Andrageren virkelig opgav Udgivelsen af Vejviseren, nok kom en anden, der vilde paatage sig denne. Man havde engang vedtaget ikke mere at bevilge Tilskud til Udgivelsen af Vejviseren, og denne Bestemmelse burde man blive staaende ved. Derimod kunde man maaske paa anden Maade støtte Udgiveren f. Eks. med at lade ham faa de aarlige Mandtalslister til Benyttelse ved Værkets Udarbejdelse.

Harald Jensen tvivlede ikke om, at nok en anden vilde forsøge at udgive en Vejviser, og det kunde maaske være, at et saadant Foretagende ogsaa kunde bringes til at bære sig. Noget andet var derimod, om man kunde være tjent med at faa en Vejviser af markskrigerske Annoncer i Stedet for den af Andrageren hidtil udgivne, der fremtraadte i en net Form og som, naar Annoncerne helt fjærnedes fra den, vilde blive endnu mere tiltalende.

Andragendet gik til Budgetudvalget til Erklæring.

18. (J. Nr. 102—1905). Der forelaa Indstilling fra Brolægningssudvalget vedrørende Erhvervelsen af et mindre Areal af Ejendommen Nr. 54 i Studsgade.

Vestesen mindede om, at man tidligere havde vedtaget at købe det ommeldte Areal, 7 □ Alen, der i en Trekant strakte sig ud i Gadens Fortov. Efter et halvt Aars Forløb havde man,

uagtet der var Enighed om Prisen, ikke endnu kunnet faa Skødet bragt i Orden, og Udvalget foreslog nu, at man i Henhold til Ekspropriationsloven eksproprierede det ommeldte Grundstykke.

Udvalgets Indstilling tiltraadtes.

19. (J. Nr. 108—1905). Det fra Stadsingeniøren modtagne Andragende om en Understøttelse af 100 Kr. til en Rejse til en Ingeniørkongres i Hamborg bevilgedes.

